

Ole Forsberg på Stockholms stadsteater dramatiserade och regisserade Fjodor Dostojevskijs novell Vita nätter. Han bad oss skriva musik till föreställningen som spelades på Soppteatern hösten 2012. Resultatet blev sex sånger som framfördes av skådespelarna Lisa Larsson i rollen som Nastenka, Shebly Niavarani som Vasilij och Lars-Göran Persson som Författaren (Dostojevskij). Handlingen utspelar sig under fyra försommarnätter i St Petersburg.

Här är sångerna i vår egen tolkning och med Lisa Larsson som gästsolist.
Välkommen till Dostojevskijs Ijusa kvällar vid Fontankakanalen!

Tomas Adolphson och Anders Falk

1 En förunderlig natt

Den försagde Vasilij vandrar genom ett folktomt St Petersburg. Den vackra försommarkvällen väcker hans drömmar och förhoppningar.

2 Fontanka

På sin vandring möter Vasilij den unga Nastenka som oroligt väntar på en annan man. Efter ett års frånvaro i Moskva har han lovat att möta henne vid Fontankakanalen när stadens klockor slår tio slag. Han dyker inte upp och Vasilij lovar Nastenka att komma tillbaks nästa kväll för att ge sitt stöd i hennes väntan. Den blyge Vasilij blir ögonblickligen förälskad men döljer sina känslor väl. Den natten kan han inte sova. Han längtar till nästa kväll. Ska han få återse Nastenka?

3 Drömmaren

Nästa kväll berättar Vasilij öppet om sig själv och sina drömmar som är oändligt mycket större än det lilla, enkla och fattiga liv som han lever.

4 Nastenkas sång (med Lisa Larsson)

Nastenka svarar med sin egen berättelse om sitt inrutade liv tillsammans med den blinda mormodern som binder henne hårt till sig. Hennes hopp står till befriaren som snart ska komma.

5 Vad betyder ett brev? (tillsammans med Lisa Larsson)

Den tredje kvällen erbjuder sig Vasilij att personligen leverera ett brev som Nastenka i sin oro skrivit till sin tilltänkta. Författaren, Vasilij och Nastenka beskriver i sången vad brevet betyder, var och en ur sitt perspektiv.

6 En hel sekund av salighet

Sista kvällen, när Vasilij tror att han vunnit Nastenkas kärlek, kommer han som hon väntat på. Hon blir helt uppslukad av hans närvaro och de två vandrar lyckliga iväg. Vasilij står ensam kvar. Efter ett par dagar får han ett brev där hon uttrycker sin stora tacksamhet och värme för det stöd Vasilij gett henne. När han läst hennes ord förstår han att han, trots allt, blivit rikare. Han vet att de fyra vita nätterna, tillsammans med Nastenka, kommer att leva kvar inom honom för alltid. Fjodor Dostojevskij avslutar sin romantiska kortroman med orden:

”Min Gud! Ett helt ögonblick av salighet! Skulle inte det vara nog för ett helt människoliv.”